

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

Tractatus XXVII. In Caput XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

pellat S. Gregorius lib. 15. mor. cap. 36. & S. Thomas 3. p. q. 8. a. 8. docet esse appellandum *Caput omnium malorum propter malitia perfectionem*: additque, quod facit ad intelligentiam Apostoli: *omnes alii mali qui praece-*

runt sunt quasi quadam figura Antichristi, secundum illud 2. ad Thess. 2. mysterium iam operatur iniquitatis. Addimus ex S. Augulino l. c. non ad Christum, sed (omnes) ad illum novissimum Antichristum pertinebunt.

TRACTATUS XXVII.

IN CAPUT XVIII.

Continuatio est Visionis de Civitate infideli: Descriptio interitus ejus.

VERBA APOCALYPSEOS.

(Cap. 18. Versu 1. & seqq.) *Et post hæc vidi alium Angelum descendentem de cælo, habentem potestatem magnam, & terra illuminata est à gloria ejus. (v. 2.) Et exclamavit in fortitudine dicens: Cecidit, cecidit Babylon magna: & facta est habitatio demoniorum, & custodia omnis spiritus immundi, & custodia omnis volucris immunda, & odibilis. (v. 3.) Quia de vino ira fornicationis ejus biberunt omnes gentes: & Reges terræ cum illa fornicati sunt, & mercatores terræ de virtute deliciarum ejus divites facti sunt. (v. 4.) Et audivi aliam vocem de cælo dicentem: Exite de illa populus meus, ut ne participes sitis delictorum ejus, & de plagis ejus non accipiat. (v. 5.) Quoniam pervenerunt peccata ejus usque ad cælum, & recordatus est Dominus iniquitatum ejus. (v. 6.) Reddite illi, sicut & ipsa reddidit vobis: & duplicate duplicia secundum opera ejus: in poculo, quo miscuit, miscete illi duplum. (v. 7.) Quantum glorificavit se, & in deliciis fuit; tantum date illi tormentum & luctum: quia in corde suo dicit: sedeo Regina: & vidua non sum: & luctum non videbo. (v. 8.) Ideo in una die venient plaga ejus, mors, & luctus, & fames, & igne comburetur: quia fortis est Deus, quia judicabit illam. (v. 9.) Et flebunt & plangent se super illam Reges terræ, qui cum illa fornicati sunt, & in deliciis vixerunt,*

cum

, cum viderint fumum incendii ejus: (v. 10.) longè stantes propter ti-
 , morem tormentorum ejus, dicentes: *Va, va* Civitas illa magna Baby-
 , lon civitas illa fortis: quoniam una hora venit iudicium tuum. (v. 11.)
 , Et negotiatores terræ flebunt, & lugebunt super illam, quoniam merces
 , eorum nemo emet amplius; (v. 12.) Merces auri & argenti, & lapides
 , pretiosi & margarita, & byssi, & purpura, & serici, & cocci (& omne
 , lignum thyinum, & omnia vasa eboris, & omnia vasa de lapide pre-
 , tioso, & aramento, & ferro, & marmore; (v. 13.) & cinnamomum) &
 , ordoramentorum, & unguenti, & thuris, & vini, & olei, & simile
 , & tritici, & jumentorum, & ovium, & equorum, & rhedarum, &
 , mancipiorum, & animarum hominum. (v. 14.) Et poma desiderii ani-
 , mæ tuæ discesserunt à te, & omnia pingua & præclara perierunt à te, &
 , amplius illa jam non invenient. (v. 15.) Mercatores horum, qui divites
 , facti sunt, ab ea longè stabunt propter timorem tormentorum ejus, flen-
 , tes ac lugentes, (v. 16.) & dicentes: *Va, va* civitas illa magna, quæ ami-
 , cta erat bysso, & purpura, & cocco, & deaurata erat auro, & lapide pre-
 , tioso, & margaritis: (v. 17.) Quoniam una hora destituta sunt tanta
 , divitiæ. Et omnis Gubernator, & omnis qui in lacum navigat, & nau-
 , ta, & qui in mari operantur, longè steterunt. (v. 18.) Et clamaverunt
 , videntes locum incendii ejus, dicentes: *Quæ similis Civitati huic ma-*
 , *gnæ?* (v. 19.) Et miserunt pulverem super capita sua, & clamaverunt
 , flentes & lugentes, dicentes: *Va, va* Civitas illa magna, in qua divites
 , facti sunt omnes, qui habebant naves in mari, de pretiis ejus: quoniam
 , una hora desolata est. (v. 20.) Exulta super eam cælum, & sancti Apo-
 , stoli, & Propheta, quoniam iudicavit Deus, iudicium vestrum de illa.
 , (v. 21.) Et sustulit unus Angelus fortis lapidem quasi molarem ma-
 , gnum, & misit in mare dicens, Hoc impetu mittetur Babylon Civitas
 , illa magna, & ultra jam non invenientur. (v. 22.) Et vox citharædorum,
 , & musicorum, & tibia carentium, & tuba non audietur in te amplius:
 , & omnis artifex omnis artis non invenientur in te amplius, & vox mo-
 , la non audietur in te amplius: (v. 23.) Et lux lucerna non lucebit in te
 , amplius: & vox sponsi & sponsa non audietur adhuc in te: quia merca-
 , tores tui erant principes terræ, quia in veneficiis tuis erraverunt omnes
 , gentes. (v. 24.) Et in ea sanguis Prophetarum & sanctorum inventus
 , est, & omnium qui interfecti sunt in terra.

S. I.

Prophetia de lapsu Babylonis.

1. **P**OST HÆC, id est, postquam implēssēt illa Civitas mensuram scelerum suorum: **VIDI**, inquit, **ALIUM** ab his septem, *Angelum*, **DESCENDENTEM DE COELO**: qui repræsentabat **POTESTATEM** ipsius **DEI MAGNAM**, tūm ad ulciscendam se de hac Civitate damnandā, tūm ad *illuminandum* populum suum ut ex illa exeat & *gloriam* annuntiandum. Ferè sicut Gen. 18. dictum fuit de Angelo descendente contra Civitatem Sodomam: qui cūm repræsentaret personam Domini, aiebat v. 20. & 21. *Clamor Sodomorum & Gomorra multiplicatus est, & peccatum eorum aggravatum est nimis: descendam & videbo, &c.* Cui pro fine erat tūm ut Sodoma deleteretur, tūm ut Lot cum suis salvaretur.

Clamor
contra
Civita-
tem.

Igitur noster ille Angelus velut clamori hujus alterius Sodomæ reddit reciprocum *clamorem fortem*, **CECIDIT, CECIDIT**: qua eadem formulā usus est Isaias cap. 21. v. 9. *Cecidit, cecidit Babylon*: verbis præteritis, quod commune est Prophetis sic eventura cernentibus ac si jam viderent evenisse: mox enim annectit hinc verba futuri temporis, v. 8. & seqq. **VENIENT PLAGÆ EJUS &c.**

2. Bis dicitur, *Cecidit*: quia, ut explicatur v. 6. recipiet duplicia: & sua quæ patravit, & aliena ad quæ seduxit.

ET FACTA EST, inquit, **HABITATIO DÆMONIORUM**, propter superstitionem quam luet; **ET CUSTODIA OMNIS SPIRITUS IMMUNDI**, propter vitia polygamix atque impudicitix; **ET OMNIS VOLUCRIS IMMUNDÆ ET ODIBILIS**; propter superbiam & rapinas execrabiles. Vah! cujus malitiæ propinatae, simul & vini **IRÆ DEI** (eādē phrasi qua Apoc. 14. v. 8. & in psal. 77. dicitur *DEUS v. 65. tanquam potens crapulatus à vino*, id est quasi ebrius & nimium satur scelerum perpetratorum) consortes effectæ sunt **GENTES, REGES TERRÆ, ET MERCATORES TERREORUM DE VIRTUTE DELICTARUM EJUS DIVITES FACTI.**

Hæc de Cælo Vox Angeli & clamor præfagus damnationis.

3. *Alia* verò multò, & benigna *Vox*, *Vox: ex-* etiam **DE COELO**, salutifera pro *ite.* illuminandis electis & educendis; **EXITE DE ILLA POPULUS MEUS: UT NE PARTICIPES SITIS** sicut **DELICTORUM EJUS**, sic vindictæ. Verba sunt Prophetarum: Isā. 52. v. 1. *Exite de medio ejus.* & Jer. 50. v. 8. *recedite de medio Babylonis: & cap. 51. v. 6. fugite de medio Babylonis, & salvet unusquisque animam suam.* Quæ in Apocalypsi dicuntur hoc

hoc sensu: Vos qui de populo meo vultis esse, eripite vos mature de cohabitatione ejus, de conversatione, de contagione, de communione vel infidelitatis ejus vel schismatis in regione illa. QUONIAM, inquit, PERVENERUNT PECCATA EJUS USQUE AD COELUM, coram quo clamor invaluit peccatorum: ET RECORDATUS EST DOMINUS INIQUITATUM EJUS quas dissimulaverat diu velut oblitus.

Reddite illi;

Quin immò vos REDDITE ILLI: prævídete cur ego affligam: dum enim vestro nomine & causâ ego reddam, vos censébimini reddere. *Nolite*, ait Jeremias l. c. *tacere iniquitatem ejus*. Dicit recta esse Judicia DEI, pro eo quòd & ipsa scelestâ fuit apostatrix, & vos conata est aut pellicere aut opprimere: DUPLICATE illi DUPLICIA SECUNDUM OPERA EJUS; sua, & aliena, quorum rea est. Comprobate Justitiam DEI & pœnam duplicem; cum hujus temporis, tum æternam. *Quoniam*, ut pergit Jeremias l. c. *tempus ultionis est Domino; vicissitu-*

Duplicia.

dinem ipse retribuet ei. IN POCULO, inquit Apocalypsis, QUO MISCUIT, MISCETE ILLI DUPLUM. Hæc est enim vicissitudo: quòd illud ejus poculû aureû in manu sua (cap. præcedente v. 4.) illud splendoris ac pretii Imperialis, illa speciosa illecebra, ut vocat hoc poculum S. Ambrosius (lib. de Elia cap. 15.) fiat in manu DEI poculum fletus ac luctus, ipsi & complicitibus ejus: cum mensura æquali tormenti & doloris ad id quo GLORIFICAVIT SE ET INDELICHS FUIT; ipsi & gentibus quas potavit propinatrix. sic enim, de hujus poculi ac mensuræ vice reddendâ loquitur Jeremias, in figura quæ præcessit devastatæ Babylonis olim per Cyrum & Persas, DEO vindice tyrannidis in captivos: *Calix*, ait cap. 51. v. 7. *aureus Babylon in manu Domini, inebrians omnem terram; de vino ejus biberunt gentes, & idèò commotæ sunt*: vel, ut habet codex Arabicus, *biberunt omnes populi, & Babylonizati sunt*, id est, in eandem confusionem mutati.

§. II.

Planctus super eam terrestrium.

Nescit se viduam!

Miseram, quæ IN CORDE SUO sibi intus canit & DICIT; SEDEO REGINA! immerita presentibus delitiis & gloriabunda Sede & Imperio Bestiæ: ET, oblitâ Sedis atque Imperii antiqui, dicit; VIDUA NON SUM: quasi verò non

Pars II.

fit notoriè vidua Christo, quem deseruit, suo quondam Sponso, cui juraverat, & quem amplexa erat inde à primâ sui amplificatione, & sceptro & nomine acceptis per Constantinum Magnum in tanto splendore & tam diuturno; translatis ad infideles ac de-

L

nique

nique devolvendis ad Antichristum; quo tempore, digno se præmio, everteretur ac redigeretur in cineres, adeò ut obstupescant qui VIDERINT FUMUM INCENDII EJUS. IN UNA enim DIE VENIENT PLAGÆ EJUS, simul MORS ET LUCTUS ET FAMES, ET IGNE COMBURETUR: QUIA FORTIS EST DEUS QUI potenter potenter JUDICABIT ILLAM & ulciscetur.

Retrospevit Apocalypsis ad verba Babylonis, Isa. 47. v. 8. *quæ dicit in corde tuo: non sedebo vidua.*

planctus
terre-
strium.

2. Erunt tunc qui SUPER ILLAM PLANGENT, non tam illam quam SE & suammet jacturam, homines triplicis generis terrenorum amatores, Primò (v. 9. & 10.) REGES TERRÆ: tùm ii ipsi qui operam suam collocaverunt (secreto DEI impulsu, ut vidimus cap. 17. v. 17.) in illa subvertenda: tùm alii Reges cum ea versati nuper in delitiis regis. Hi non sine *statu & timore* ob horrorem talis de ea judicii ac vicissitudinis TORMENTORUM contemplantur cineres tantæ fortitudinis ac potentæ regiæ: VÆ, VÆ, inquit, CIVITAS ILLA FORTIS! Sed enim fortior est DEUS à quo VENIT JUDICIUM TUUM.

Secundò (v. 11. & seqq.) NEGOTIATORES TERRÆ qui in illud emporium convehant MERCES *aureas, lapides pretiosos, margaritas, byssum & coccum*, ac rara cætera ex toto Oriente: inter quæ OMNE LIGNUM THYINUM; sive eonome significetur odoratum lignum o-

mnis generis (græcè *θύρον*;) sive certum genus arboris thya, quæ Constantinopoli in pretio & usu est in contignationibus: de qua arbore Plinius lib. 13. cap. 16. *Trogete*, inquit, *vocatur, ab alio Thya*: & citat Theophrastum, qui huic arbori magnum, inquit, honorem tribuit *quandamque immortalitatem materie in tectis contra omnia vitia incorrupta* Hæc Plinius. Addit Apocalypsis plura his, ac nominatim *odora-menta, unguenta, thus &c.* demum & *mancia*: & quod fuit luctuosissimum, atque emphaticè dicitur (v. 13.) *animas hominum venales!* Jam illæ delitiæ, *POMA tua desiderabilia*, exquisitorum omne genus fructuum, OMNIA PINGUIA ET PRÆCLARA, PERIERUNT A TE; ET AMPLIUS ILLA JAM NON INVENIENT penes te. Similiter MERCATORES HORUM, multitudo propolarum illius urbis ac ditionis: qui inferri illuc solita coëmebant & vanum iterum exponebant in tabernis ac popinis, mercatu suo DIVITES in ea FACTI. Etiam hi AB EA LONGE STABUNT, & dicent cum terrore & lamentis: VÆ, VÆ, QUONIAM UNA HORA DESTITUTÆ SUNT TANTÆ DIVITIÆ!

Tertium genus plangentium (v. 17. & duobus seqq.) maritimi: OMNIS GUBERNATOR classum, ET OMNIS QUI IN LACUM NAVIGAT, Bosphorum & Propontidem & Pontium: ET QUI IN MARI OPERANTUR, Archipelago, quod alluit: hi MISERUNT PULVEREM SUPER CAPITA SUA:

VÆ,

VÆ, VÆ. ob sublatam navigationem & amœnitatem atque opportunitatem portus, & commercium ex hac Civitate maritimum, IN QUÀ DIVITES FACTI SUNT OMNES QUI HABEBANT NAVES IN MARI.

3. Planctus similis describitur fusè Ezech. 27. super Tyro, per Negotiatores, nautas, gubernatores maris, habitatores insularum & Reges perculos.

In hoc planctu Apocalyptico ter dicitur de repentina ejus clade: *quoniam UNA HORA*, inquit Reges (v. 10.) *venit iudicium tuum*, (sicut paulò antè Angelus v. 18. *in una die venient plage*.) & Mercatores (v. 17.) *quoniam UNA HORA destituta divitiis*. & Navales (v. 19.) *quoniam UNA HORA desolata est!* Ergo Eccli. 11. v. 29. *Malitia hora oblivionem facit luxuria magna* (luxus magni & pompæ); *Et in fine hominis* (& quantæcunque civitatis hominum) *denudatio operum illius*.

Exultatio cœlitum.

Solum COELUM, cui non fuit hoc repentinum sed prævisum, jubetur (v. 20.) *exultare SUPER EAM; ET SANCTI APOSTOLI ET PROPHETÆ* ad quos dicitur; *JUDICAVIT DEUS JUDICIUM VESTRUM DE ILLA*: tùm quia vindicavit abnegatam & proculcatam doctrinam quam vos prædicastis: tùm quia sanguinis vestri & persecutionis, contra vos, in posteris vestris se participem fecit.

COROLLARIUM.

Atque ex his, in hoc §. dictis, magis liquet prophetari de Constantinopoli.

NAM, ut taceam primò ad Regum i. Planctum pertinere *fortitudinem* eius Regum: urbem (v. 10.) & munimenta terrestria maritimæque in utroque littore Europæ & Asiatico: amplitudinem urbis, & circuitum portarum trium & viginti: ipsumque in primis incomparabilem ac planè Regium situm in faucibus Europæ atque Asiæ, quo præ se fert arcem ac Principatum maris & terrarum: Tum deinde Basilicas, ac Purpuratorum habitationes, atque opera publica perquam magnifica (nam privatum vulgus in humiliorem formam immutavit ædificia sua:) inter quæ sunt Thermæ centum, & ex his quinquaginta majores & geminæ, ut altera sit pars pro viris altera pro mulieribus: nec non Hospitia publica in quorum illustrioribus aquæ saliant in atrii arca media, ductæ ex suburbanis regali magnificentia. De Thermis Leunclavius lib. 17. historiæ Muselmannæ *Balnea*, inquit, *multa quibus similia nullus in orbe terrarum conspexit*.

Secundò, ut præteream ea quæ spectat planctus Mercatorum: commercium & vecturam facilem ex utroque mari: & quæ dicuntur de opulentia *mercium* (v. 12.) & *fructibus desiderabilibus* v. 14. quibus omnigenis, omnis temporis, fota sunt plena: de campo frumentario Thracio quaquaversum

L 2 am-

ampliore quàm sit septidui, alicubi viginti & eò amplius dierum itinere: præter Asiam contiguam, ubertate agrorum frumentariorum & pastu propinquem. De lignorum, quoniam & hæc commemorantur in Apocalypsi (v. 12.) abundantia: sylvis vastissimis, perennibus, longis itinere plus quàm quadraginta dierum, continuatis à Propontide ad Colchos ac multò ulterius: ut non modò sibi ac vicinis, verùm etiam longinquis, atque adeò ipsi Ægypto, Sinui Arabico, atque Africa materiam suppeditet in ædium naviumque fabricam; solaque ex maximis urbibus sit Constantinopolis quæ nunquàm incidere posse videatur in lignorum penuriam. De vini exundantia, scilicet Turcis prohibiti: quod fert ipsa habetque oram Bosphori, Propontidis, & Helleponti confitam vinetis (ita ut Menander comicus scriptum reliquerit: *Omnes Mercatores temulentos facit Byzantium*) & compendio navigationis propè infinita genera habere potest illius aliarumque deliciarum, *odorum mentorum* Arabiæ ac rerum pretiosarum totius Orientis.

Maritimorum. Ut hæc igitur omittam: Certè is qui est tertius planctus (v. 17.) *nautarum & qui in mari operantur*, maxime propriè cadit in Constantinopolim: quæ peninsula est; & mari, undique portuoso, cingitur ex tribus partibus; à meridie quidem Propontide, ab Oriente Bosphori freto, ab Aquilone Sinu seu lacu maris, cui nomen Ceratinus, omnium portuosissimo, trajectuque prompto in Europam & Asiam.

Cujus vastitatem Civitatis & navigationis jacturam necesse est magni causam fore clamoris: ac nominatim eorum de quibus dicitur v. 19. *in quodivites facti sunt omnes qui habebant naves in mari.*

Nam quòd cum stupore planguntur, v. 17. *desituta tanta divitiis*: auctor est Sozomenus lib. 2. hist. Eccl. cap. 2. jam tum suo ævo tantum crevisse, ut *tum frequentiam hominum, tum pecuniam & divitiarum abundantiam, Romam omnium consensu longè superaret.* Scriptor verò historiae Mulemannæ supra laudatus, de Mahomete illo primo Imperatore Turcarum addit etiam amplificasse: *Constantinopolim, inquit, totam renovavit, incolarumque numero & copiis auxit, ut in universi hujus orbis terrarum finibus NULLAM URBEM huic PAREM posse reperiri plerique testentur.* Hac Leunclavius l. c. Nempe hoc ipsum suis verbis dicunt in Apocalypsi nostra, v. 18. *QUÆ SIMILIS CIVITATI HUIC MAGNÆ?* & quinquies hoc cognomine appellatur (cap. 17. v. 18. & cap. 18. v. 10. & 18. 21.)

Pars utique Apocalypseos magna tantò ante prophetata! Sedes Imperii Bestialis: & descriptio evidens ac tam fuse (totis duobus Capitibus utque in tertium: ut proinde nobis etiam licuerit esse longioribus) Civitatis quæ apostatavit à Christo, & pro eo quòd fuit sacri Romani Imperii, facta est Turcica metrix.

§. III.

S. III.

Representatio ejus ruinæ.

Profundi-
dū sup-
plicii.

1. Commodum exultante Cælo
CUNUS ex *Angelis* accedit,
(v. 21.) representaturus excidium pro-
phetatum. Is pro sua *fortitudine* ap-
prehendit LAPIDEM QUASI
MOLAREM MAGNUM, & inji-
ciens *mari*: HOC IMPETU, ait,
MITTETUR BABYLON CIVI-
TAS ILLA MAGNA: submerge-
tur in profundo malorum æterno; eo
pondere & gravitate calamitatis; eâ
celeritate ac vehementiâ lapsus; eâ rui-
nâ irrecuperabili, quæ est quasi mola-
ris lapidis; eâ subita contritione &
comminutione tanquam à forti An-
gelo, de qua Jer. 51. v. 8. *Subito cecidit
Babylon & contrita est*: eâ jacturâ sem-
piterna, de qua S. Joannes addit; ET
ULTRA JAM NON INVENIE-
TUR.

Despe-
ratum:

2. Ex hoc desperatio omnis *cantus*
in toga, omnis *tuba* in sago: cessabit
artifex: desinet opus MOLÆ, seu
operæ mancipiorum: nullum lumen
LUCERNÆ, nedum splendor Im-
perii: *sponsalia*, voluptas, & pompa
nulla. Commemoratio horum est ini-
tium luctus æterni: *Transferunt omnia
illa tanquam umbra*, & cætera cantici
lugubris infernalis quod habetur de-
scriptum Sap. 5. v. 9. & seqq. *Talia
dixerunt in Inferno hi qui peccave-
runt.*

Jam enim sæpè diximus, hæc ita

prophetari de excidio urbis Constan-
tino-politanæ temporibus Antichri-
sti: ut simul excidium antiquæ Romæ
sit in mente pro Idea futuri: simul fi-
guretur interitus Collectionis omnium
reproborum quæ est Civitas & Impe-
rium infidele Principis mundi. Unde
fit, ut cum hæc tria sint ob oculos pro-
phetanti, quædam obiter attingat quæ
videantur apertius convenire Ideæ;
ut, de sanguine effuso Prophetarum &
Apostolorum, quod potius convenit
antiquæ Romæ ut prototypo: quæ-
dam verò quæ expressius in Collectio-
nem cadant reproborum; ut, quan-
do loquitur de tormentis Civitatis e-
versæ, & de incendio fumante in sæcula
æterna.

3. Denuntiatur Civitati, hæc omnia ei eventura in pœnam criminum,
quæ tria recensentur: primum super-
bia, QUIA Principes habuerit pro
Mercatoribus: MERCATORES
TUI, ait, ERANT PRINCIPES
TERRÆ. Secundum superstitio
qua incantavit Orientem: IN VE-
NEFICIIS TUIS ERRAVE-
RUNT OMNES GENTES. Ter-
tium odium & bella injusta in Chri-
stianos: adscribetur tibi SANGUIS
PROPHETARUM ET SAN-
CTORUM tanquam in te INVEN-
TUS, quæ imitata es persecutores il-
lorum: ET sanguis OMNIUM

L 3

QUI

QUI INTERFECTI SUNT IN TERRA : eâdem ferè phrasi , qua Christus de Jerosolyma ; cujus etiâ excidii olim præteriti quædam fit insinuatio & cum illa comparatio : Matth.

23. v. 35. ut veniat super vos omnis sanguis justus, qui effusus est super terram à sanguine Abel justî.

Hactenus quarta Visio, in hac secunda Parte Apocalypseos.

TRACTATUS XXVIII.

IN PARTEM CAPITIS XIX.

Continetur hoc Capite Visio quæ est quinta ordine : præparatoria Nuptæ, quæ & ipsa habet nomen militantis : & solemnis apparitio militaris ; Christi cum suo exercitu venientis pro ea contra Antichristum.

VERBA APOCALYPSEOS.

(Cap. 19. Versu 1. & seqq.) Post hac audivi quasi vocem turbarum multarum in cælo dicentium : Alleluja : salus, & gloria, & virtus Deo nostro est. (v. 2.) Quia vera & justa judicia sunt ejus, qui judicavit de meretrice magna, quæ corrupit terram in prostitutione sua, & vindicavit sanguinem servorum suorum de manibus ejus. (v. 3.) Et iterum dixerunt : Alleluja. Et fumus ejus ascendit in sæcula sæculorum. (v. 4.) Et ceciderunt seniores viginti quatuor & quatuor animalia, & adoraverunt Deum sedentem super thronum dicentes : Amen : alleluja ! (v. 5.) Et vox de throno exivit, dicens : laudem dicite Deo nostro omnes servi ejus : & qui timetis eum, pusilli & magni. (v. 6.) Et audivi quasi vocem turbe magna, & sicut vocem aquarum multarum, & sicut vocem tonitruorum magnorum, dicentium : Alleluja. Quoniam regnavit Dominus Deus noster Omnipotens. (v. 7.) Gaudeamus & exultemus, & demus gloriam ei : quia venerunt nuptiæ agni, & uxor ejus preparavit se. (v. 8.) Et datum est illi, ut cooperiat se byssino splendenti & candido. Byssinum enim justificationes sunt Sanctorum. (v. 9.) Et dixit mihi : Scribe : Beati, qui ad cœnam nuptiarum agni vocati sunt, & dicit mihi : Hac verba Dei vera sunt. (v. 10.) Et cecidi ante pedes ejus, ut adorarem eum. Et dicit mihi : vide ne feceris : con-

servus